

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/1301**z dnia 26 czerwca 2023 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 i 20,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich ⁽²⁾, w szczególności jego art. 13 i 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PRZEBIEG PROCEDURY

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/159 („rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych”) ⁽³⁾ Komisja Europejska wprowadziła ostateczny środek ochronny na niektóre wyroby ze stali („środek ochronny”), który składa się z kontyngentów taryfowych w odniesieniu do niektórych wyrobów ze stali („produkt objęty postępowaniem”) obejmujących 26 kategorii wyrobów ze stali, ustalonych na poziomach pozwalających zachować tradycyjne przepływy handlowe w podziale na kategorie produktu. Cło taryfowe w wysokości 25 % stosuje się tylko w przypadku przekroczenia progów ilościowych w odniesieniu do tych kontyngentów taryfowych, które wzrastają (obecnie o 4 %) corocznie w wyniku liberalizacji. Środek ochronny nałożono początkowo na okres trzech lat, tj. do dnia 30 czerwca 2021 r.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1029 („rozporządzenie w sprawie przedłużenia w następstwie przeglądu”) ⁽⁴⁾ Komisja przedłużyła okres obowiązywania środka ochronnego do dnia 30 czerwca 2024 r.
- (3) Komisja wprowadziła dostosowania techniczne środka w wyniku poszczególnych dochodzeń na potrzeby przeglądu funkcjonowania odpowiednio w drodze rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1590 ⁽⁵⁾ („pierwsze rozporządzenie w sprawie przeglądu funkcjonowania”), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/894 ⁽⁶⁾ („drugie rozporządzenie w sprawie przeglądu funkcjonowania”) i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/978 ⁽⁷⁾ („trzecie rozporządzenie w sprawie przeglądu funkcjonowania”). Komisja przeprowadziła również

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz. U. L 83 z 27.3.2015, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz. U. L 123 z 19.5.2015, s. 33).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 z dnia 31 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz. U. L 31 z 1.2.2019, s. 27) („rozporządzenie w sprawie ostatecznych środków ochronnych”).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1029 z dnia 24 czerwca 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 w celu przedłużenia środka ochronnego w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz. U. L 225 I z 25.6.2021, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1590 z dnia 26 września 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz. U. L 248 z 27.9.2019, s. 28).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/894 z dnia 29 czerwca 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz. U. L 206 z 30.6.2020, s. 27).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/978 z dnia 23 czerwca 2022 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz. U. L 167 z 24.6.2022, s. 58).

przeгляд środka po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii ⁽⁸⁾. Komisja dostosowała środek w następstwie pewnych zdarzeń, w szczególności po wprowadzeniu zakazu przywozu stali z Rosji i Białorusi w kontekście niczym niesprowokowanej i nieuzasadnionej agresji wojskowej Rosji wobec Ukrainy ⁽⁹⁾ oraz wygaśnięciu niektórych postanowień dwustronnej umowy z preferencyjnymi partnerami handlowymi ⁽¹⁰⁾.

2. ZAKRES POSTĘPOWANIA

- (4) Motyw 85 rozporządzenia w sprawie przedłużenia w następstwie przeglądu stanowi, że „[a]by zagwarantować, że środek ochronny będzie stosowany jedynie w koniecznym zakresie, Komisja przeprowadzi przeгляд w celu ustalenia, czy – biorąc pod uwagę okoliczności istniejące w danym czasie – środek ochronny powinien zostać zniesiony do dnia 30 czerwca 2023 r., czyli po dwóch latach przedłużenia”.
- (5) W rozporządzeniu w sprawie przedłużenia w następstwie przeglądu Komisja odnotowała również, że oprócz oceny ewentualnego zniesienia środka do dnia 30 czerwca 2023 r. w świetle okoliczności istniejących w danym czasie może również wykorzystać ten przeгляд – jeżeli środek nie zostanie przedterminowo zniesiony – do aktualizacji wykazu krajów rozwijających się, których dotyczy środek, i krajów rozwijających się, które są wyłączone z zakresu jego stosowania, na podstawie danych dotyczących przywozu za 2022 r. oraz do oceny kwestii, czy poziom liberalizacji jest nadal odpowiedni.

3. PROCEDURA

- (6) Komisja wszczęła zatem dochodzenie przeglądowe w drodze zawiadomienia o wszczęciu („zawiadomienie”) opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dnia 2 grudnia 2022 r. ⁽¹¹⁾ W zawiadomieniu wezwano zainteresowane strony do przekazywania dowodów i danych w celu ustalenia, czy uzasadnione byłoby zakończenie stosowania środka do dnia 30 czerwca 2023 r.
- (7) Komisja dążyła do zgromadzenia konkretnych informacji od unijnych producentów i użytkowników z wykorzystaniem kwestionariuszy udostępnionych zainteresowanym stronom w publicznej wersji akt („TRON”) ⁽¹²⁾, a także na stronie internetowej Komisji Europejskiej (DG TRADE) ⁽¹³⁾.
- (8) Podobnie jak w przypadku poprzednich dochodzeń przeglądowych Komisja opracowała dwuetapową procedurę pisemną. Na początku strony mogły przysłać swoje uwagi i w stosownych przypadkach odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach do dnia 13 stycznia 2023 r. Komisja udostępniła te informacje w publicznej wersji akt, a zainteresowane strony mogły przedstawiać swoje uwagi (etap zgłaszania kontrargumentów). Następnie Komisja udostępniła przedstawione kontrargumenty w systemie TRON.
- (9) Na drugim etapie postępowania Komisja przesłała do systemu TRON zaktualizowany zestaw odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych, aby uwzględnić najnowsze dostępne dane, tj. wskaźniki gospodarcze z ostatniego kwartału 2022 r. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących zaktualizowanych informacji.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2037 z dnia 10 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 416 z 11.12.2020, s. 32).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/434 z dnia 15 marca 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 88 z 15.3.2022, s. 181).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/664 z dnia 21 kwietnia 2022 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 121 z 22.4.2022, s. 12).

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 459 z 2.12.2022, s. 6.

⁽¹²⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/tron/TDI>

⁽¹³⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-history?caseId=2645>

4. USTALENIA WYNIKAJĄCE Z DOCHODZENIA

- (10) W rozporządzeniu w sprawie przedłużenia w następstwie przeglądu ustalono, że środek ochronny należy stosować do dnia 30 czerwca 2024 r. W tym czasie Komisja stwierdziła, że zwiększona wielkość przywozu w przypadku początkowo zakładanego zniesienia środka mogłaby spowodować znaczące osłabienie istotnego ożywienia gospodarczego i wysiłków czynionych przez przemysł stalowy Unii w jego procesie dostosowywania się do wyższego poziomu przywozu. Środek można by zatem znieść dnia 30 czerwca 2023 r. wyłącznie wówczas, gdyby Komisja stwierdziła – w świetle okoliczności występujących po przeglądzie dotyczącym przedłużenia i na podstawie dostępnych dowodów (w tym uwag i kontrargumentów otrzymanych od zainteresowanych stron w toku trwającego dochodzenia przeglądowego) – że takie przedterminowe zniesienie byłoby uzasadnione. W przeciwnym razie w świetle braku pozytywnych dowodów uzasadniających przedterminowe zniesienie środek automatycznie byłby nadal stosowany do dnia 30 czerwca 2024 r.
- (11) W celu przeprowadzenia oceny Komisja przeanalizowała uwagi i dowody otrzymane od zainteresowanych stron, w tym odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, i w razie potrzeby informacje te porównała z wszelkimi innymi dostępnymi źródłami zgromadzonymi w ramach własnego badania w toku dochodzenia. Zgodnie z przedstawionymi poniżej wyjaśnieniami Komisja stwierdziła, że w panujących obecnie warunkach przedterminowe zniesienie środka ochronnego byłoby nieuzasadnione.

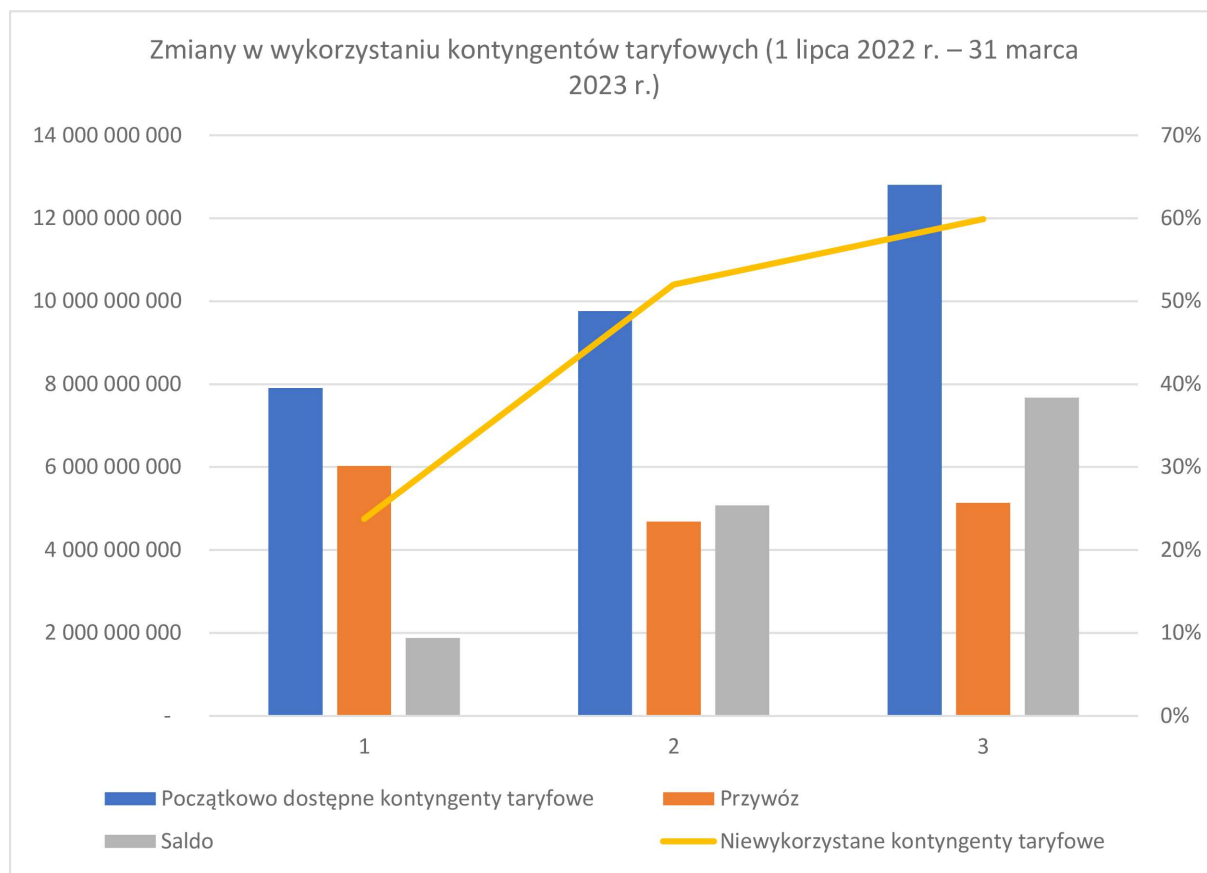
4.1. Ocena przedstawionych argumentów za zniesieniem środka

4.1.1. *Domniemana niewystarczająca ilość stali wobec potrzeb użytkowników w związku z szybkim wyczerpaniem niektórych kontyngentów taryfowych*

- (12) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wyczerpanie niektórych kontyngentów taryfowych (czy to kontyngentów dla państw, czy też kontyngentów rezydualnych) przed końcem danego kwartału świadczy o tym, że obowiązująca wielkość bezcłowego przywozu stali jest niewystarczająca. W związku z powyższym strony twierdziły, że w takiej sytuacji użytkownicy nie są w stanie pozyskiwać stali, której potrzebują do prowadzenia działalności gospodarczej.
- (13) Komisja odnotowała, że – niezmiennie od czasu przyjęcia ostatecznego środka ochronnego w lutym 2019 r. – niektóre państwa pochodzenia wyczerpały kontyngenty taryfowe w niektórych kategoriach produktów na początku kwartału również w okresie objętym oceną w ramach tego dochodzenia przeglądowego. Jak potwierdzono jednak w toku poprzednich dochodzeń⁽¹⁴⁾, na tej podstawie nie można stwierdzić, że stosowanie tego środka ochronnego skutkuje ogólnym niedoborem stali na potrzeby użytkowników. W tym zakresie Komisja odnotowała, że argumenty przedstawione przez niektóre zainteresowane strony dotyczyły wyczerpania pewnych określonych kontyngentów taryfowych oddzielnie, bez odnoszenia się do ogólnej dostępności stali poza określonym państwem pochodzenia, które mogło szybko wyczerpać swój krajowy kontyngent taryfowy. Komisja potwierdziła zatem, że o ile kontyngenty taryfowe zostały wyczerpane przez niektóre konkretne państwa pochodzenia w danym czasie w określonych kategoriach produktu, to jednak zasadniczo w dużej mierze te kategorie produktów były dostępne w przypadku pozostałych państw pochodzenia.
- (14) W tym zakresie Komisja oceniła ogólne wykorzystanie kontyngentów taryfowych w bieżącym roku ochrony (lipiec 2022 r. – czerwiec 2023 r.) na podstawie danych dostępnych w czasie dokonywania ustalenia, tj. na podstawie pełnego zestawu danych z pierwszych trzech kwartałów tego okresu (lipiec 2022 r. – marzec 2023 r.). Dane te wskazywały na następujące zmiany w wykorzystaniu kontyngentów taryfowych:

⁽¹⁴⁾ Zob. m.in. sekcja 3.2.1 drugiego rozporządzenia w sprawie przeglądu, motywy 27 i 28 rozporządzenia w sprawie przedłużenia w następstwie przeglądu i motywy 56 trzeciego rozporządzenia w sprawie przeglądu.

Tabela 1

Zmiany w wykorzystaniu kontyngentów taryfowych ⁽¹⁵⁾

- (15) Na potwierdzenie ogólnego trendu przedstawionego w tabeli 1 Komisja oceniła również wykorzystanie i dostępność kontyngentów taryfowych w przypadku poszczególnych kategorii produktu. Z łącznej oceny jednoznacznie wynikało, że użytkownicy unijni mieli możliwość bezcłowego pozyskania stali z kilku źródeł w poszczególnych kwartałach w przypadku praktycznie wszystkich kategorii produktów, a dostępne bezcłowe wielkości zwiększały się (w niektórych przypadkach znacznie) w ujęciu kwartalnym.
- (16) W świetle tych faktów Komisja stwierdziła, że argumenty dotyczące niedoboru przywożonej stali ⁽¹⁶⁾ nie znalazły potwierdzenia w danych poddanych ocenie. Wynik analizy wskazywał również na rosnącą wielkość niewykorzystanych kontyngentów taryfowych w poszczególnych kategoriach. Stosowne dane dotyczące zmian na rynku, np. konsumpcja na rynku Unii, wskazywały na stopniowe spowolnienie w drugiej połowie 2022 r. (zob. sekcja 4.2.2). Co więcej, w odniesieniu do produktów objętych tymi wyczerpanymi kontyngentami taryfowymi nie przedstawiono żadnych dowodów świadczących o niewystarczającej podaży ze strony producentów unijnych.
- (17) Z tych powodów Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że szybkie wyczerpanie niektórych kontyngentów taryfowych (w przypadku niektórych państw pochodzenia) w określonych kategoriach doprowadziłoby do niedoboru stali na rynku unijnym.

⁽¹⁵⁾ Źródło: Komisja Europejska na podstawie informacji dotyczących dziennego wykorzystania kontyngentów taryfowych, dostępnych pod adresem: https://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/taric/quota_consultation.jsp

⁽¹⁶⁾ Użytkownicy unijni przynajmniej w niektórych sytuacjach mogli pozyskiwać nie tylko bezcłową stal pochodzącą z państw trzecich, ale również stal udostępnianą przez producentów unijnych.

4.1.2. *Domniemane mniejsze ryzyko przekierowania handlu ze względu na środek przyjęty przez USA na podstawie sekcji 232*

- (18) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że w wyniku określonych zmian w środku przyjętym przez USA na podstawie sekcji 232 ryzyko przekierowania handlu miałyby zostać ograniczone w takim stopniu, że na tej podstawie nie można by uznać, że środek ochronny jest konieczny.
- (19) Komisja oceniła rozwój środka przyjętego przez USA na podstawie sekcji 232 w toku poprzednich przeglądów i stwierdziła, że jego zmiany nie mają wpływu na podstawę oceny dotyczącej ryzyka przekierowania handlu ⁽¹⁷⁾. W kontekście przedmiotowego dochodzenia Komisja przeanalizowała najnowsze zmiany środka przyjętego przez USA. Po pierwsze, Komisja odnotowała, że nie wydaje się, aby administracja USA miała zamiar wycofać ten środek w najbliższej przyszłości, jako że stwierdzono, iż „[a]dministracja prezydenta Joeego Bidena dąży do ochrony bezpieczeństwa narodowego USA przez zapewnienie długoterminowej rentowności amerykańskich sektorów stali i aluminium i nie ma zamiaru wycofać cel wprowadzonych na podstawie sekcji 232 w wyniku tych sporów” ⁽¹⁸⁾.
- (20) Po drugie, w świetle informacji przedstawionych przez zainteresowane strony i wyników analizy własnej Komisja ustaliła, że od czasu ostatniej analizy tego argumentu dokonanej przez Komisję i przedstawionej w trzecim rozporządzeniu w sprawie przeglądu w czerwcu 2022 r. ⁽¹⁹⁾ w środku przyjętym przez USA na podstawie sekcji 232 wprowadzono następujące zmiany: po pierwsze, dnia 1 czerwca 2022 r. Stany Zjednoczone utworzyły kontyngent taryfowy wobec Zjednoczonego Królestwa, w wyniku czego określona wielkość przywozu w ramach kontyngentu jest wyłączona ze stosowania środka, podczas gdy przywóz poza kontyngentem podlega dodatkowemu cłu na poziomie 25 %. Po drugie, dnia 1 czerwca 2022 r. Stany Zjednoczone tymczasowo zawiesiły stosowanie środka wobec Ukrainy.
- (21) Z analizy wynika, że zakres stosowania środka przyjętego przez USA na podstawie sekcji 232 prawie się nie zmienił od ostatniej oceny Komisji przedstawionej w trzecim rozporządzeniu w sprawie przeglądu, która wskazywała na dalszy znaczny poziom ochrony rynku USA przed przywozem stali.
- (22) Komisja oceniła również rozwój przywozu na rynek USA ⁽²⁰⁾ i potwierdziła, że zasadniczo odnotowano spadek o -10 % w 2022 r. w porównaniu z 2017 r., czyli z rokiem poprzedzającym nałożenie środka przyjętego przez USA na podstawie sekcji 232 ⁽²¹⁾. Jeżeli chodzi o przywóz na rynek USA z państw będących głównymi dostawcami stali do Unii, spadek był znacznie większy, jako że łączny przywóz z tych państw zmalał o -27 %, czyli o ponad 2 mln ton.
- (23) Komisja potwierdziła zatem, że przywóz na rynek USA nadal utrzymywał się na poziomie znacznie niższym niż poziomy sprzed wprowadzenia środka na podstawie sekcji 232. Z uwagi na fakt, że środki przyjęte na podstawie sekcji 232 nadal mają wpływ na rynek USA, rynek unijny pozostaje największym rynkiem przywozu stali na świecie.
- (24) Komisja zauważyła również, że zainteresowane strony w toku przedmiotowego dochodzenia nie przedstawiły żadnych dowodów, które podważałyby ustalenia Komisji z poprzednich dochodzeń, a zatem nie zmieniła ustaleń z tych dochodzeń w odniesieniu do ryzyka przesunięcia handlu na rynek unijny wynikającego ze środka przyjętego przez USA na podstawie sekcji 232.

4.1.3. *Domniemane ryzyko niedoboru dostaw z powodu wstrzymania pracy niektórych zakładów przez producentów unijnych w 2022 r. w związku z wysokimi cenami energii*

- (25) Niektóre zainteresowane strony zauważyły, że pewni producenci unijni tymczasowo wstrzymali lub ograniczyli produkcję w części swoich zakładów produkcyjnych z powodu gwałtownego wzrostu kosztów związanych z energią. W związku z tym strony te argumentowały, że w rezultacie istnieje ryzyko niedoboru dostaw na rynku i wzrostu cen z powodu zmniejszonej podaży ze strony producentów unijnych.

⁽¹⁷⁾ Zob. na przykład sekcja 3.5 trzeciego rozporządzenia w sprawie przeglądu.

⁽¹⁸⁾ Zob. oświadczenie przedstawiciela USA ds. handlu Adama Hodge'a z dnia 9 grudnia 2022 r.: <https://ustr.gov/about-us/policy-offices/press-office/press-releases/2022/december/statement-ustr-spokesperson-adam-hodge>

⁽¹⁹⁾ Zob. motywy 54–59 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/978 z dnia 23 czerwca 2022 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 167 z 24.6.2022, s. 58).

⁽²⁰⁾ Źródło: <https://dataweb.usitc.gov/>

⁽²¹⁾ W obliczeniach tych nie uwzględniono przywozu do USA z UE, ponieważ zawarta w tej sekcji analiza dotyczy oceny ewentualnego przesunięcia handlu z państw trzecich na rynek unijny.

- (26) Analiza przeprowadzona przez Komisję wykazała, że rzeczywiście w związku ze skokowym wzrostem cen energii w Unii ⁽²²⁾ kilku producentów unijnych tymczasowo wstrzymało pracę niektórych zakładów produkcyjnych, aby złagodzić wpływ na swoje wyniki gospodarcze ⁽²³⁾. Takie środki miały jednak charakter tymczasowy, a na podstawie dostępnych dowodów można stwierdzić, że producenci unijni albo przywrócili większość mocy produkcyjnych do eksploatacji, albo byli w trakcie ich przywracania ⁽²⁴⁾.
- (27) W związku z tym Komisja stwierdziła, że tymczasowe wstrzymanie pracy niektórych zakładów produkcyjnych, które miało miejsce głównie w drugiej połowie 2022 r., było sytuacją przejściową, która została w dużej mierze odwrócona przez ponowne uruchomienie produkcji wstrzymanej wcześniej w pierwszych miesiącach 2023 r.

4.1.4. *Domniemane przeszkody stwarzane przez środki ochronne dla przywozu, który jest niezbędny do zaspokojenia popytu*

- (28) W związku z powyższym argumentem niektóre zainteresowane strony twierdziły również, że przywóz z różnych państw trzecich jest niezbędny do zaspokojenia popytu oraz że środek ochronny stanowi przeszkodę dla nieobjętego ograniczeniami pozyskiwania z określonych państw pochodzenia w danym czasie. Niektóre zainteresowane strony przedstawiły również ogólne twierdzenia dotyczące dłuższych terminów dostaw od producentów unijnych i wzrostu cen stali.
- (29) W tym względzie Komisja zauważyła, że środek ochronny opracowano w sposób zapewniający, aby historyczne przepływy handlowe były nadal wprowadzane na rynek unijny bez cła. Takie historyczne wielkości były ponadto z roku na rok stopniowo liberalizowane. W poprzednich przeglądach środka Komisja wyjaśniła, że zainteresowane strony działające w sektorze stali musiały dostosować się do istniejących ram regulacyjnych (w tym przypadku istniejącego środka ochronnego) podczas prowadzenia swojej działalności. Jak wykazano w motywie 14, z danych poddanych analizie w niniejszym przeglądzie wyraźnie wynika, że z kwartału na kwartał wzrastała ilość niewykorzystanych kontyngentów taryfowych we wszystkich kategoriach produktów oraz że producenci unijni dysponowali ogólnie dodatkowymi mocami produkcyjnymi. W związku z tym fakt, że przywóz z jednego konkretnego państwa pochodzenia w danej kategorii mógł wyczerpać odpowiedni kontyngent taryfowy przed końcem kwartału, nie oznacza, że środek ochronny nadmiernie ograniczył zdolność zainteresowanych stron do bezcłowego pozyskiwania stali z innych źródeł, w tym z innych państw trzecich lub z Unii.
- (30) W odniesieniu do terminów dostaw Komisja zauważyła, że opinie niektórych zainteresowanych stron wydają się rozbieżne w kwestii tego, czy unijne terminy dostawy były standardowe, czy też rażąco długie. Biorąc pod uwagę sprzeczne zdania użytkowników na ten temat oraz fakt, że nie otrzymano żadnych dowodów wskazujących na to, że dłuższe niż zwykle terminy dostaw są obecnie powszechnym zjawiskiem w Unii, Komisja uznała, że terminów dostaw nie można obecnie uznać za kwestię związaną z podażą.
- (31) W odniesieniu do cen stali Komisja oceniła zmiany cen w Unii i na innych głównych rynkach stali i zauważyła, że w pierwszym kwartale 2023 r. ceny drastycznie spadły w porównaniu ze szczytowym poziomem osiągniętym w 2022 r. Taki spadek cen miał miejsce w kontekście rosnących kosztów energii, m.in. dla unijnych producentów stali. Komisja uznała, że zmiany cen na rynku unijnym nie można zatem bezpośrednio powiązać ze środkiem ochronnym, ponieważ porównywalną tendencję, która również zbiegła się w czasie, zaobserwowano na innych głównych rynkach stali. Ponadto Komisja zauważyła, że dostępność bezcłowych kontyngentów taryfowych w całym okresie zapewniała użytkownikom zasadniczo alternatywne możliwości płacenia 25 % cła lub zaopatrywania się u producentów unijnych, nie uniemożliwiając w ten sposób wprowadzania na rynek unijny odpowiedniego dodatkowego przywozu bezcłowego.

⁽²²⁾ S&P Global: Current gas, electricity prices threaten European steelmaking viability: <https://www.spglobal.com/commodityinsights/en/market-insights/latest-news/metals/090922-current-gas-electricity-prices-threaten-european-steelmaking-viability-eurofer> (9 września 2022 r.); Steel makers fear deepening crisis from energy crunch as output halted: <https://www.reuters.com/business/energy/steel-makers-fear-deepening-crisis-energy-crunch-output-halted-2022-09-23/> (Reuters, 23 września 2022 r.). Informacje na temat zmian cen gazu ziemnego w Unii można znaleźć np. na stronie Trading Economics: <https://tradingeconomics.com/commodity/eu-natural-gas> (data ostatniego dostępu: 30 kwietnia 2023 r.).

⁽²³⁾ Zob. na przykład: ArcelorMittal To Idle Parts of Three Plants as Energy Costs Bite: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2022-09-02/arcelormittal-to-idle-parts-of-three-plants-as-energy-costs-bite#xj4y7vzkg> (Bloomberg, 2 września 2022 r.); Steel Plants Across Europe Cut Production as Power Prices Soar: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2022-03-09/spanish-steel-production-curbed-as-power-costs-soar-to-a-record#xj4y7vzkg> (Bloomberg, 9 marca 2022 r.);

⁽²⁴⁾ S&P Global: Back in action: European mills restart idled blast furnaces on higher flat steel prices, 13 marca 2023 r.: <https://www.spglobal.com/commodityinsights/en/market-insights/blogs/metals/031323-back-in-action-european-mills-restart-idled-blast-furnaces-on-higher-flat-steel-prices>. Zob. również Eurometal: Flat steel producer Acciaierie d'Italia to boost production in 2023, 2024: Flat steel producer Acciaierie d'Italia to boost production in 2023, 2024 - EUROMETAL; GMK: US Steel Kosice resumed operation of the blast furnace after a month and a half of downtime: <https://gmk.center/en/news/us-steel-kosice-resumed-operation-of-the-blast-furnace-after-a-month-and-a-half-of-downtime/>

- (32) W związku z tym Komisja stwierdziła, że zmiana cen wykazywała tendencję spadkową pod koniec 2022 r. oraz że ceny znacznie spadły w porównaniu z ich szczytowym poziomem odnotowanym wcześniej w 2022 r. Ponadto Komisja potwierdziła, że tendencje te zaobserwowano również na innych głównych rynkach stali, co wskazuje tym samym, że było to raczej zjawisko ogólnoświatowe, niezwiązane z rynkiem unijnym i środkiem ochronnym.
- (33) W świetle powyższych informacji Komisja uznała, że zainteresowane strony nie wykazały, by środek ochronny ogólnie ograniczył ich zdolność do bezcłowego pozyskiwania stali w świetle istniejącego popytu, ani nie wykazały, w jaki sposób miałyby to miejsce w przyszłości, gdyby środek nadal obowiązywał w świetle prognozowanego popytu i przyszłych poziomów kontyngentu taryfowego (zob. sekcja 6).

4.1.5. *Domniemany brak presji przywozu z powodu niskiego wykorzystania kontyngentów taryfowych*

- (34) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że ponieważ ogólnie rzecz biorąc, kontyngenty taryfowe w różnych kategoriach produktów nie są wykorzystywane, a w niektórych przypadkach poziom ich wykorzystania jest bardzo niski, środek nie będzie już konieczny, w związku z czym Komisja powinna zakończyć stosowanie środka ochronnego.
- (35) Chociaż w tabeli 1 pokazano, że wskaźnik wykorzystania kontyngentów taryfowych niezaprzeczalnie spadał z kwartału na kwartał, Komisja uznała, że nie można wyciągać wniosków, oceniając ten fakt w oderwaniu od innych. Fakt ten należy umieścić w kontekście malejącej konsumpcji. W tym względzie Komisja oceniła bardziej szczegółowo zakres presji przywozu, analizując całkowitą wielkość przywozu i jego udział w całkowitej konsumpcji w tym samym okresie, a także koncentrując się na wykorzystaniu kontyngentów taryfowych, zwłaszcza w tych przypadkach, w których kontyngenty taryfowe dla poszczególnych krajów zostały szybko wyczerpane.
- (36) Po pierwsze, w odniesieniu do ogólnej wielkości przywozu, Komisja zauważyła, że pomimo spowolnienia konsumpcji w Unii, zwłaszcza w drugiej połowie 2022 r., które wpłynęło na poziom wykorzystania kontyngentu taryfowego, przywóz w 2022 r. wyniósł łącznie 31,1 mln ton. Stanowi to trzeci najwyższy poziom przywozu na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat. Pod względem udziału w rynku przywóz osiągnął 19 %, przy wzroście pod koniec 2022 r. (osiągając 21 % w ostatnim kwartale 2022 r.). Jest to drugi najwyższy udział w rynku osiągnięty przez przywóz na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat⁽²⁵⁾ – został on przekroczony jedynie przez udział przywozu w 2018 r., który również stanowił szczytową wielkość przywozu na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat. W związku z tym, pomimo zmniejszenia poziomu wykorzystania kontyngentów taryfowych w sytuacji niższej konsumpcji, dane pokazują, że presja przywozu wzrosła i – pod względem udziału w rynku – pozostała zbliżona do historycznie wysokich poziomów osiągniętych tuż przed przyjęciem ostatecznego środka ochronnego na początku 2019 r.
- (37) Po drugie, w każdym kwartale istniało kilka kontyngentów taryfowych specyficznych dla danego kraju, które zostały w pełni wykorzystane na początku kwartału. Zjawisko to, do którego Komisja odniosła się w poprzednich rozporządzeniach⁽²⁶⁾, pokazało, że pomimo ogólnej dostępności wielkości kontyngentów taryfowych w określonych kategoriach produktów nadal istniała presja przywozu z niektórych państw pochodzenia, co przyczyniło się do wzrostu udziału przywozu w rynku w kontekście malejącego popytu.
- (38) Ponadto, mimo że zainteresowane strony opowiadające się za zniesieniem środka zasadniczo nie odniosły się do tej kwestii, Komisja uważa, że oceny istniejącej i przyszłej presji przywozu na rynek Unii nie można przeprowadzić w oderwaniu od innych czynników, np. przez analizę wyłącznie wykorzystania kontyngentu taryfowego. Należy ją raczej przeprowadzić, analizując kilka parametrów występujących w sektorze, uwzględniając również zmianę nadwyżki mocy produkcyjnych. W tym względzie Komisja zauważyła, że ogólnoświatowa nadwyżka mocy produkcyjnych w sektorze stali wzrosła jeszcze bardziej.
- (39) Najnowsze szacunki OECD wskazują na zwiększenie globalnych mocy produkcyjnych. W lutym 2023 r. OECD zauważyła, że „[r]yzyko ogólnoświatowego kryzysu związanego z nadwyżką mocy produkcyjnych wzrosło. Pomimo spadającego popytu na stal i słabych perspektyw moce produkcyjne są nadal zwiększane w szybkim tempie, często z myślą o rynkach eksportowych. Różnica między mocami produkcyjnymi na świecie a produkcją stali surowej wzrosła do 632,0 mln ton metrycznych w 2022 r. z poziomu 516,9 mln ton metrycznych w 2021 r. Niedawny wzrost nadwyżki mocy produkcyjnych stanowi zagrożenie dla długoterminowej kondycji i rentowności przemysłu stalowego oraz jego zdolności do zapewnienia wzrostu gospodarczego i dobrobytu”⁽²⁷⁾.

⁽²⁵⁾ Informacje na temat udziału przywozu w latach 2013–2017 można znaleźć w tabeli 2 w rozporządzeniu w sprawie cel ostatecznych. Informacje na temat udziału przywozu w latach 2018–2020 można natomiast znaleźć w tabeli 10 w rozporządzeniu w sprawie przedłużenia. Udział przywozu w 2021 r. wyniósł 18,1 %.

Źródło: Eurostat w przypadku przywozu oraz dane przemysłu i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w przypadku konsumpcji.

⁽²⁶⁾ Zob. odniesienia w przypisie 14 do motywu 13 niniejszego rozporządzenia.

⁽²⁷⁾ OECD, „Latest Developments in Steelmaking Capacity” [„Najnowsze zmiany w obszarze mocy produkcyjnych w sektorze produkcji stali”] (17 lutego 2023 r.).

- (40) OECD dodała również: „W samym 2022 r. ogólnoswiatowe moce produkcyjne w sektorze produkcji stali wzrosły o 32,0 mln ton metrycznych do poziomu 2 463,4 mln ton metrycznych. Aby zilustrować rzeczywiste wielkości, wzrost ogólnoswiatowych zdolności produkcyjnych jest większy niż istniejące poziomy zdolności produkcyjnych niektórych dużych gospodarek produkujących stal”⁽²⁸⁾.
- (41) W związku z tym Komisja uważa, że mniejsze wykorzystanie kontyngentów taryfowych niekoniecznie oznacza zmniejszenie presji przywozu, które mogłoby uzasadniać zniesienie środka do dnia 30 czerwca 2023 r.

4.1.6. Twierdzenie, że perspektywy rynkowe przemawiają za wcześniejszym zniesieniem środka

- (42) Niektóre zainteresowane strony oparły się na pewnych perspektywach rynkowych, aby poprzeć argument dotyczący zniesienia środka do dnia 30 czerwca 2023 r. Ich zdaniem z niektórych prognoz może wynikać, że sytuacja na unijnym rynku stali poprawi się pod koniec 2023 r., w związku z czym Komisja powinna znieść środek ochronny w celu zapewnienia, aby przemysł niższego szczebla nie był ograniczany przez ten środek i mógł w pełni skorzystać z domniemanej poprawy warunków rynkowych.
- (43) Komisja przeanalizowała wiele źródeł, aby dobrze zrozumieć perspektywy rynkowe. Wszystkie przeanalizowane źródła zawierały raczej mało optymistyczną prognozę dla światowego sektora stali, w tym dla rynku unijnego, na lata 2023–2024, wskazując na dużą niepewność spowodowaną w szczególności m.in. niczym niesprowokowaną i nieuzasadnioną agresją wojskową Rosji wobec Ukrainy, inflacją, wzrostem cen energii⁽²⁹⁾ oraz spowolnieniem gospodarczym. W większości przeanalizowanych prognoz zwrócono również uwagę na prawdopodobne pogorszenie sytuacji dla rynku unijnego.
- (44) W grudniu 2022 r. OECD stwierdziła⁽³⁰⁾, że „[n]astąpiło ostre pogorszenie perspektywy dla rynków stali na całym świecie. [...] Zgodnie z oczekiwaniami konsumpcja stali spadnie o 2,3 % w 2022 r. i wzrośnie o 1 % w 2023 r. Wzrost cen energii i towarów, presja inflacyjna, niższy popyt ze strony Chin i niestabilność polityczna pogorszyły tendencje w zakresie popytu na stal na całym świecie”.
- (45) W lutym 2023 r.⁽³¹⁾ OECD zauważyła: „Delikatne i stłumione ożywienie gospodarcze zostało zniwelowane przez wyższą niż przewidywano inflację [...]. Wojna napastnicza Rosji przeciwko Ukrainie dodatkowo przyczyniła się do wzrostu cen, zwłaszcza energii, i ma nierównomierny wpływ na poszczególne jurysdykcje, przy czym najbardziej ucierpiała Europa. Niepewność co do perspektyw jest wysoka, a ryzyko jest ukierunkowane na pogorszenie ze względu na możliwość większego utrwalenia się inflacji i dalszej erozji siły nabywczej gospodarstw domowych, a także ze względu na ryzyko eskalacji wojny”.
- (46) W swoim sprawozdaniu dotyczącym ogólnoswiatowych perspektyw na rynku stali Global Steel Outlook na 2023 r.⁽³²⁾ Fitch Ratings zauważył: „Światowy sektor stali nie odbuduje się w pełni w 2023 r. po przesunięciu popytu i podaży na korzyść rynków końcowych spowodowaną zmniejszoną konsumpcją w drugiej połowie 2022 r. Spodziewamy się znacznie niższych zysków dla producentów stali, ponieważ globalne spowolnienie gospodarcze zakończyło okres wyjątkowo wysokich cen wspieranych przez stłumiony popyt po pandemii. Perspektywy dla przedsiębiorstw sektora stali w Europie pozostają mało optymistyczne ze względu na wysokie i zmienne koszty energii, zbliżającą się recesję, słabnące zaufanie konsumentów oraz większą potrzebę przeprojektowania łańcuchów dostaw dla sektora stalowego i ewentualnie jego rynków końcowych”.
- (47) Standard and Poor's Platts również zwrócił uwagę na niepewne perspektywy rynkowe, jak również na wzrost cen materiałów do produkcji stali oraz energii⁽³³⁾.
- (48) Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali w swojej prognozie krótkoterminowej z października 2022 r. stwierdziło: „Ożywienie popytu na stal w gospodarkach rozwiniętych w znacznym stopniu zmniejszyło się w 2022 r. z powodu utrzymującej się inflacji i wąskich gardeł po stronie podaży. Wojna w Ukrainie stała się dodatkowym impulsem dla inflacji i problemów związanych z łańcuchem dostaw. W szczególności UE stoi w obliczu bardzo złych warunków ekonomicznych z uwagi na wysoką inflację i kryzys energetyczny. Nastroje słabną, a działalność

⁽²⁸⁾ Tamże.

⁽²⁹⁾ W kwestii zmian cen energii i oczekiwanych poziomów tych cen w Unii w porównaniu z danymi historycznymi zob. Economist Intelligence Unit: Commodities Outlook 2023, s. 3 (dostępne po wykupieniu subskrypcji); oraz Trading Economics: <https://tradingeconomics.com/commodity/eu-natural-gas>. Z obu źródeł wynika, że obecne ceny energii w Unii – choć znacznie poniżej szczytu osiągniętego w 2022 r. – nadal utrzymują się na znacznie wyższym poziomie niż w poprzednich latach.

⁽³⁰⁾ OECD, „Steel Market Developments: Q4 2022” [„Zmiany na rynku stali w IV kwartale 2022 r.”] (16 grudnia 2022 r.).

⁽³¹⁾ OECD, „Steel Market Developments, Q2 2023” [„Zmiany na rynku stali w II kwartale 2023 r.”] (21 lutego 2023 r.).

⁽³²⁾ Fitch Ratings: Global Steel Outlook 2023 (12 grudnia 2022 r.): [https://www.fitchratings.com/research/corporate-finance/global-steel-outlook-2023-13-12-2022#:~:text=We%20forecast%20global%20steel%20consumption,tonnes%20\(mt\)%20in%202022](https://www.fitchratings.com/research/corporate-finance/global-steel-outlook-2023-13-12-2022#:~:text=We%20forecast%20global%20steel%20consumption,tonnes%20(mt)%20in%202022).

⁽³³⁾ S&P Platts Global: „Steel Price Forecast and Market Outlook 2023” [„Prognoza cen stali i perspektywy dla rynku stali na 2023 r.”] (dostępne po wykupieniu subskrypcji).

przemysłowa gwałtownie hamuje, ponieważ wysokie ceny energii wymuszają zamykanie fabryk”⁽³⁴⁾. W swojej najnowszej prognozie z kwietnia 2023 r. Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali zauważyło, że „podczas gdy gospodarka UE odnotowała wzrost o 3,5 % w 2022 r., unikając recesji, działalność przemysłowa znacznie ucierpiała z powodu wysokich kosztów energii, które doprowadziły do znacznego spadku popytu na stal w 2022 r. W 2023 r. unijny przemysł stalowy będzie nadal odczuwał wpływ wojny, innych problemów związanych z łańcuchem dostaw i dalszego zacieśniania polityki pieniężnej. Zgodnie z przewidywaniami w 2024 r. popyt wyraźnie odbije, ponieważ oczekuje się, że wojna w Ukrainie i zakłócenia w łańcuchu dostaw przestaną wywierać wpływ. Perspektywy są jednak obciążone utrzymującą się niepewnością”⁽³⁵⁾.

- (49) W związku z tym Komisja nie uznała, że obecne perspektywy dla unijnego rynku stali mogą uzasadniać zniesienie środka do dnia 30 czerwca 2023 r.

4.1.7. Twierdzenia dotyczące konkretnego produktu/kraju

- (50) Niektóre zainteresowane strony przedstawiły kilka rodzajów twierdzeń, które dotyczyły konkretnie danej kategorii produktów albo warunków panujących w danym kraju. Niektóre strony niekiedy zwracały się również do Komisji o dokonanie różnego rodzaju dostosowań technicznych środka.
- (51) Komisja zauważyła, że zakres środka, a w szczególności niniejszego dochodzenia przeglądowego, nie obejmuje szczególnych zmian w określonej kategorii produktu ani zmian związanych z określonym państwem trzecim, ponieważ środek ma zastosowanie *erga omnes* i uwzględnia produkt objęty postępowaniem, który składa się z dwudziestu sześciu kategorii produktu. W związku z tym nie było możliwości ani zastosowania wyłączeń dla konkretnego państwa lub produktu, ani wprowadzenia szczególnych dostosowań funkcjonowania środka⁽³⁶⁾. Zamiast tego – jak ogłoszono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i przypomniano w sekcji 2 niniejszego rozporządzenia – zakres przedmiotowego dochodzenia miał na celu ocenę, czy zniesienie środka do dnia 30 czerwca 2023 r. jest uzasadnione.
- (52) W związku z tym Komisja nie uwzględniła tych twierdzeń, ponieważ wykraczały one poza zakres dochodzenia.

4.1.8. Twierdzenie, że środki ochrony handlu inne niż środki ochronne są bardziej odpowiednie dla sektora stali

- (53) Niektóre zainteresowane strony argumentowały, że inne środki ochrony handlu, a mianowicie instrumenty antydumpingowe i antysubsydyjne, są bardziej odpowiednie do rozwiązywania wszelkich problemów związanych z przywozem, z którymi boryka się unijny przemysł stalowy, oraz że ich połączenie ze środkiem ochronnym stwarza sytuację, w której dochodzi do nadmiernej ochrony przemysłu Unii. Ponadto niektóre strony zauważyły, że unijny przemysł stalowy jest już objęty wystarczającą ochroną przy użyciu licznych środków antydumpingowych i wyrównawczych w odniesieniu do szerokiej gamy produktów.
- (54) Komisja przypomniała, podobnie jak w poprzednich dochodzeniach przeglądowych i w odpowiedzi na podobne twierdzenia⁽³⁷⁾, że instrument ochronny jest zgodny ze stosowaniem innych instrumentów ochrony handlu, takich jak środki antydumpingowe i antysubsydyjne. Ponadto Komisja przypomina, że w unijnych ramach prawnych dopuszcza się możliwość nałożenia środków antydumpingowych i wyrównawczych jednocześnie ze środkami ochronnymi⁽³⁸⁾. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

⁽³⁴⁾ Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali: Short Range Outlook [„Prognoza krótkoterminowa”], październik 2022 r.

⁽³⁵⁾ Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali: Short Range Outlook [„Prognoza krótkoterminowa”], kwiecień 2023 r.

⁽³⁶⁾ W związku z podobnymi twierdzeniami przytoczonymi w poprzednich dochodzeniach zob. ustalenia Komisji w sekcji 4.5 trzeciego rozporządzenia w sprawie przeglądu funkcjonowania, sekcji 7.6 rozporządzenia w sprawie przedłużenia w następstwie przeglądu, motyw 123 drugiego rozporządzenia w sprawie przeglądu funkcjonowania oraz motywach 159 i 163 pierwszego rozporządzenia w sprawie przeglądu funkcjonowania.

⁽³⁷⁾ Zob. sekcja 7.10 rozporządzenia w sprawie przedłużenia.

⁽³⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/477 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie środków, które Unia może podjąć w stosunku do połączonego oddziaływania środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych i środków ochronnych (Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 11).

4.1.9. *Twierdzenie, że ustalenia Organu Rozstrzygania Sporów WTO w sporze DS595 wymagają od Komisji zniesienia środka*

- (55) Niektóre zainteresowane strony odniosły się do sprawozdania Organu Rozstrzygania Sporów z dnia 29 kwietnia 2022 r. ⁽³⁹⁾ w sporze DS595 Unia Europejska – Środki ochronne dotyczące niektórych wyrobów ze stali, twierdząc, że Komisja powinna była automatycznie znieść środek, ponieważ był on niezgodny z niektórymi postanowieniami Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych i Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 („GATT”).
- (56) W tym względzie Komisja odniosła się do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2023/104 z dnia 13 stycznia 2023 r. ⁽⁴⁰⁾, w którym wdrożyła orzeczenie Organu Rozstrzygania Sporów, w ten sposób zapewniając zgodność środka ochronnego dotyczącego stali z zasadami WTO w kilku przypadkach, które zespół orzekający uznał za niezgodne.
- (57) W związku z tym twierdzenia dotyczące tego sporu nie są istotne w kontekście trwającego przeglądu, ponieważ odniesiono się już do nich w drodze odrębnego aktu prawnego. Niezależnie od tego oraz zgodnie z logiką rozporządzenia (UE) 2023/104 Komisja nie zgodziła się z twierdzeniami, że ustalenia zespołu orzekającego w tym sporze wymagałyby od niej zniesienia środka.

4.1.10. *Negatywny wpływ na rynek zakazu przywozu z Rosji i Białorusi wprowadzonego z powodu niczym niesprowokowanej i nieuzasadnionej agresji wojskowej Rosji wobec Ukrainy*

- (58) Niektóre zainteresowane strony odniosły się do niczym niesprowokowanej i nieuzasadnionej agresji wojskowej Rosji wobec Ukrainy oraz do zakazu przywozu z Rosji i Białorusi wynikającego z sankcji nałożonych przez Unię na te państwa. Strony argumentowały, że ogólnie wydarzenia te powodowały poważne zakłócenia na unijnym rynku stali.
- (59) Komisja nie kwestionuje faktu, że wydarzenia te mają wpływ, oprócz wielu innych obszarów gospodarki, na unijny rynek stali. Ograniczając jednak ocenę do środka ochronnego dotyczącego stali, Komisja przypomniała o rozdzielaniu kontyngentów krajowych Rosji i Białorusi w marcu 2022 r. Rozdzielenie to miało na celu zminimalizowanie skutków zakazu przywozu nałożonego na wyroby ze stali pochodzące z obu tych państw oraz zapewnienie użytkownikom dalszego dostępu do tych samych ilości z wielu źródeł.
- (60) Komisja zauważyła również, że na tym etapie nie można przewidzieć czasu trwania niczym niesprowokowanej i nieuzasadnionej agresji wojskowej Rosji wobec Ukrainy oraz jej konsekwencji dla rynku stali, w tym zakazu przywozu z Rosji i Białorusi.
- (61) W związku z tym Komisja nie uznała, że zdarzenia te mogą uzasadniać zniesienie środka do dnia 30 czerwca 2023 r.

4.1.11. *Twierdzenie, że lepsze wyniki przemysłu Unii uzasadniają zniesienie środka*

- (62) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że sytuacja przemysłu Unii poprawiła się w takim stopniu, iż środek ochronny nie jest konieczny.
- (63) Komisja odniosła się do tych twierdzeń w kontekście analizy sytuacji przemysłu Unii w sekcji 4.2.2 poniżej. W szczególności Komisja zauważyła, że podczas gdy niektóre czynniki gospodarcze poprawiły się w 2021 r., sytuacja przemysłu Unii pogorszyła się w 2022 r., zwłaszcza w związku z niczym niesprowokowaną i nieuzasadnioną agresją wojskową Rosji wobec Ukrainy, a także szczytowym wzrostem cen energii.

⁽³⁹⁾ WT/DS595/R „European Union – Safeguard Measures on Certain Steel Products” (Unia Europejska – Środki ochronne dotyczące niektórych wyrobów ze stali), 29 kwietnia 2022 r.

⁽⁴⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/104 z dnia 12 stycznia 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali w związku ze sprawozdaniem przyjętym przez Organ Rozstrzygania Sporów Światowej Organizacji Handlu (Dz.U. L 12 z 13.1.2023, s. 7).

4.1.12. *Twierdzenie, że zmiany w środkach TDI stosowanych przez państwa trzecie powinny prowadzić do zniesienia środków ochronnych*

- (64) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że część środków TDI stosowanych wobec wyrobów ze stali w różnych jurysdykcjach wygasła lub została niedawno zniesiona. W związku z tym niektóre strony argumentowały, że Komisja powinna wziąć pod uwagę tę zmianę przy ocenie potencjalnego wygaśnięcia środka do dnia 30 czerwca 2023 r.
- (65) W tym zakresie Komisja nie zakwestionowała twierdzenia, że niektóre środki TDI dotyczące stali mogły niedawno wygasnąć lub zostać zniesione. Komisja uznała jednak, że takich zmian nie można oceniać w oderwaniu od innych czynników. W toku dochodzenia Komisja potwierdziła, że w ostatnim czasie kilka jurysdykcji nałożyło również szereg nowych środków TDI na różne produkty i miejsca pochodzenia. W związku z tym wygaśnięcie lub zniesienie niektórych środków miało miejsce w okresie, w którym wprowadzono inne nowe środki TDI ⁽⁴¹⁾. Komisja zauważyła, że nie otrzymała żadnych istotnych analiz ani dowodów, które unieważniłyby jej wcześniejsze ustalenia ⁽⁴²⁾ dotyczące szczegółowego zakresu środków TDI w państwach trzecich.
- (66) W związku z tym Komisja uznała, że twierdzenia otrzymane przez zainteresowane strony nie podważają jej ustaleń z poprzednich dochodzeń w tej sprawie ⁽⁴³⁾ i jako takie nie uzasadniają zniesienia środka do dnia 30 czerwca 2023 r.

4.2. Analiza odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

4.2.1. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez użytkowników unijnych

- (67) Aby stworzyć zrównoważony i kompleksowy obraz sytuacji rynkowej, Komisja aktywnie poszukiwała informacji od użytkowników i ich stowarzyszeń. W tym celu Komisja wysłała szczegółowe kwestionariusze do 154 unijnych użytkowników stali i 19 stowarzyszeń użytkowników, którzy uczestniczyli w poprzednich przeglądach środka i w związku z tym zostali zarejestrowani w aktach sprawy. Inni użytkownicy i stowarzyszenia również mieli możliwość udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w tych kwestionariuszach, które były dostępne na stronie internetowej Komisji Europejskiej (DG TRADE).
- (68) Pomimo konkretnych, aktywnych działań informacyjnych Komisja otrzymała odpowiedzi jedynie od około 30 użytkowników, w tym od niektórych unijnych stowarzyszeń użytkowników, takich jak producenci z sektora motoryzacyjnego, AGD, przetwórcy walcówki oraz producenci zwojów walcowanych na zimno, galwanizowanych i powlekanych, a także od kilku indywidualnych użytkowników z różnych sektorów wykorzystujących stal. Główne zarzuty użytkowników podsumowano i obalono w sekcji 4.1.
- (69) Jeżeli chodzi o analizę informacji dostarczonych w kwestionariuszach, Komisja po pierwsze zauważyła, że pomimo aktywnych prób dotarcia do użytkowników, w tym do stowarzyszeń branżowych, otrzymała raczej niewielką liczbę odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od strony użytkownika (około 30 odpowiedzi od ponad 160 znanych użytkowników).
- (70) W każdym razie Komisja przeanalizowała również odpowiedzi użytkowników na pytania zawarte w kwestionariuszu w świetle innych kluczowych parametrów, w szczególności wykorzystania kontyngentów taryfowych i perspektyw rynkowych. Jak wynika z odpowiednich analiz dotyczących tych tematów (zob. np. sekcja 4.1.1), użytkownicy czerpią korzyści ze stale rosnącego poziomu bezcłowych kontyngentów taryfowych (wzrost wielkości kontyngentów taryfowych od 2019 r. wynoszący 20 %), które pozostają konsekwentnie niewykorzystywane we wszystkich kategoriach produktów. Ponadto od dnia 1 lipca 2023 r. kontyngenty taryfowe zostaną dodatkowo zwiększone o 4 % (zgodnie z zobowiązaniami WTO do stopniowej liberalizacji środka), co przyniesie korzyści tym użytkownikom, którzy chcą jeszcze bardziej zwiększyć wielkość przywozu z określonych miejsc pochodzenia.
- (71) W tym zakresie użytkownicy nie przedstawili żadnych dowodów na to, że wielkość kontyngentów taryfowych (w tym zwiększone ilości wynikające z liberalizacji, które zostaną dodane do kontyngentów taryfowych od dnia 1 lipca 2023 r.) wraz z dostępnością stali produkowanej w Unii nie byłyby wystarczające do zaspokojenia ich potrzeb w świetle istniejącego i prognozowanego popytu.

⁽⁴¹⁾ Zob. OECD „Steel trade and trade policy developments - 2021-22” [„Najnowsze zmiany w handlu stalą i polityce handlowej – lata 2021–2022”] (16.12.2022 r.), tabela B.1, s. 47.

⁽⁴²⁾ Zob. sekcja 1.1.2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/104.

⁽⁴³⁾ Zob. motywy 47 i 48 rozporządzenia w sprawie przedłużenia.

4.2.2. Odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (72) W toku dochodzenia Komisja starała się również ocenić rozwój sytuacji gospodarczej unijnych producentów stali za pomocą kwestionariuszy. Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od trzech głównych unijnych stowarzyszeń producentów stali (EUROFER, ESTA i CTA) ⁽⁴⁴⁾ oraz kilka dodatkowych indywidualnych odpowiedzi od producentów unijnych. Okres, za który dostarczono dane, obejmował lata 2021 i 2022.
- (73) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że sytuacja gospodarcza przemysłu Unii poprawiła się, zwłaszcza w 2021 r., kiedy to odnotowano wysoki poziom rentowności w kontekście bardzo wysokich cen stali, i że sytuacja ta utrzyma się w 2022 r. W związku z tą domniemaną poprawą wyników niektóre strony argumentowały, że środek ochronny nie będzie już potrzebny, a zatem powinien zostać zniesiony do dnia 30 czerwca 2023 r.
- (74) Z odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych wynika, że przemysł Unii znalazł się w 2021 r. w ogólnie pozytywnej sytuacji, spowodowanej w szczególności odbiciem popytu po pandemii COVID-19 i wyjątkowo wysokimi cenami stali. Na początku 2022 r. sytuacja nadal była ogólnie bardzo dobra.
- (75) Przez pozostałą część 2022 r. wyniki gospodarcze przemysłu Unii gwałtownie się jednak pogorszyły. Wynikało to z szeregu czynników. W szczególności niczym niesprowokowana i nieuzasadniona agresja wojskowa Rosji wobec Ukrainy doprowadziła do zakłóceń w szeregu sektorów, wpływając również na rynek stali. Co więcej, skok cen energii doprowadził do wyższych kosztów produkcji dla producentów stali, ale w kontekście spowolnienia popytu, podczas którego ceny stali spadły, aby stawić czoła presji przywozu, która utrzymywała się na wysokim poziomie w przypadku szeregu ważnych kategorii produktów.
- (76) Ewolucja wskaźników szkody wykazała, że konsumpcja stali w Unii w 2022 r. (166,1 mln ton) spadła o ponad 20 mln ton (-11,4 %) w porównaniu z 2021 r. (187,4 mln ton).
- (77) Z kolei produkcja przemysłu Unii spadła o 10,8 % od 2021 r. (167,7 mln ton) do 2022 r. (149,6 mln ton). Poziom produkcji spadł w szczególności w drugiej połowie 2022 r. w porównaniu z pierwszą połową 2022 r. (-20,8 %).
- (78) Co więcej, wykorzystanie mocy produkcyjnych wyniosło 76 % w 2021 r. i pozostało niemal na takim samym poziomie (75 %) w I kwartale (styczeń–marzec) 2022 r. Od II kwartału (kwiecień–czerwiec) 2022 r. wskaźnik ten zaczął jednak spadać, osiągając bardzo niski poziom wynoszący 58 % w IV kwartale (październik–grudzień) 2022 r. Ogólnie rzecz biorąc, wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 10 punktów procentowych w latach 2021–2022 i wyniosło 65,6 %.
- (79) Ponadto wielkość sprzedaży producentów unijnych na rynku unijnym wykazywała tendencję spadkową od 2021 r. nieprzerwanie do ostatniego kwartału (październik–grudzień) 2022 r. Wielkość sprzedaży spadła rok do roku o 6,4 % z 68,4 mln ton w 2021 r. do 64,1 mln ton. W ujęciu względnym udział producentów unijnych w rynku spadł z 81,9 % w 2021 r. do 81,3 % w 2022 r.
- (80) Co więcej, rentowność tej sprzedaży wyniosła 9 % w 2021 r. i rosła aż do poziomu 14,2 % w II kwartale (kwiecień–czerwiec) 2022 r. Ta pozytywna tendencja uległa jednak odwróceniu w III kwartale (lipiec–wrzesień) 2022 r. – odnotowano spadek do 3,9 %, a następnie stratę wynoszącą -0,2 % w IV kwartale (październik–grudzień) 2022 r. W 2022 r. cały przemysł Unii osiągnął mniej niż 1 % zysku.
- (81) W związku z tym sytuacja przemysłu Unii pogorszyła się pod koniec okresu badanego, w szczególności z powodu pewnych czynników, które wystąpiły w 2022 r., wraz z utrzymującą się presją przywozu, która doprowadziła przemysł Unii do obniżenia cen i zmniejszenia udziału w rynku w celu utrzymania się powyżej progu rentowności.

⁽⁴⁴⁾ Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez te stowarzyszenia obejmowały również indywidualne odpowiedzi udzielone przez ich członków uczestniczących w postępowaniu. Oba zestawy danych były dostępne w aktach sprawy (TRON).

4.3. Analiza perspektywiczna

- (82) Po dokonaniu oceny uwag zainteresowanych stron i opisanu odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez użytkowników i producentów, w tym zmian wskaźników ekonomicznych producentów unijnych, Komisja uzupełniła tę analizę o perspektywiczną ocenę prawdopodobnego rozwoju niektórych elementów w przypadku zniesienia środka do dnia 30 czerwca 2023 r. W szczególności Komisja zbadała, czy można oczekiwać wzrostu wielkości przywozu w przypadku wcześniejszego zniesienia środka, niż pierwotnie oczekiwano.
- (83) Po pierwsze, Komisja oceniła, czy – jak stwierdziła w poprzednich dochodzeniach przeglądowych – rynek unijny był nadal atrakcyjny. Z informacji ocenionych przez Komisję wynika, że Unia nadal była największym rynkiem przywozu stali na świecie. Jej udział w całkowitym światowym przywozie w 2022 r. wzrósł o ponad trzy punkty procentowe w porównaniu z rokiem 2021 ⁽⁴⁵⁾. Pokazało to, że nie tylko w ujęciu ogólnym rynek unijny nadal był największym rynkiem przywozu, ale także że jego wiodąca pozycja jeszcze bardziej się umocniła w 2022 r.
- (84) Komisja następnie oceniła atrakcyjność rynku Unii pod względem cen. Ocena wykazała, że jeżeli chodzi o poziomy cen, w przypadku dużej większości wywozu stali z głównych krajów dokonujących dostaw ceny importowe do Unii z tych krajów były systematycznie wyższe niż ceny eksportowe na inne rynki trzecie (w przypadku od 50 % do 81 % wszystkich kodów celnych objętych środkiem wartości wywozu do Unii były wyższe niż na inne rynki trzecie; średnio 69 % przedmiotowych kodów celnych było sprzedawanych po wyższej cenie w Unii niż na innych rynkach trzecich) ⁽⁴⁶⁾. Ponadto ocena wykazała, że rynek unijny stanowił dla tych państw ważny właściwy rynek wywozu ⁽⁴⁷⁾. Głównymi państwami dostarczającymi stal do Unii były państwa, które w większości wyczerpały kontyngenty taryfowe.
- (85) W związku z tym Komisja stwierdziła, że rynek unijny jest nadal atrakcyjny dla państw wywozu zarówno w ujęciu realnym, jak i pod względem cen.
- (86) Następnie Komisja zauważyła, że wielkość przywozu do Unii pozostała na wysokim poziomie w porównaniu z danymi historycznymi (ostatnie dziesięciolecie). Udział przywozu był również wysoki w porównaniu z poprzednimi poziomami i zbliżony do szczytowego poziomu osiągniętego w 2018 r. przed nałożeniem ostatecznego środka ochronnego ⁽⁴⁸⁾. Ponadto, w porównaniu z konsumpcją na rynku unijnym w latach 2021–2022, która spadła o -11 % (-21,3 mln ton), przywóz spadł o -8 % (z 33,8 mln ton do 31,1 mln ton), przy czym sprzedaż krajowa również spadła, ale w szybszym tempie wynoszącym -12 %. W związku z tym udział przywozu w rynku wzrósł pomimo dwucyfrowego spadku konsumpcji na rynku unijnym. Komisja stwierdziła zatem, że poziom penetracji przywozu na rynku unijnym nadal utrzymywał się na wysokim poziomie, a w 2022 r. nawet wzrósł w porównaniu z 2021 r. pomimo spadku konsumpcji.
- (87) Komisja potwierdziła również, że – jak zauważono w motywach 39 i 40 – w 2022 r. utrzymywała się ta sama tendencja wzrostowa w odniesieniu do globalnej nadwyżki mocy produkcyjnych w sektorze stali. W związku z tym, a także wobec braku jakichkolwiek dowodów ze strony zainteresowanych stron, które to dowody świadczyłyby o tym, że jest inaczej, Komisja stwierdziła, że jej wcześniejsze ustalenia dotyczące wpływu nadwyżki mocy produkcyjnych na rynek i wyniki producentów stali pozostają aktualne.

⁽⁴⁵⁾ Zob. OECD, „Steel Market Developments, Q4” [„Zmiany na rynku stali w IV kwartale”] (grudzień 2022 r.), s. 22, tabela 4. Dostępne pod adresem: <https://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-Q4-2022.pdf>

⁽⁴⁶⁾ Źródło surowych danych: Global Trade Atlas „GTA”, <https://www.gtis.com/gta/> Dane odnoszące się do roku 2022 dotyczące wywozu z głównych państw wywozu stal do Unii, a mianowicie Chin, Indii, Korei Południowej, Tajwanu i Turcji (ich łączny wywóz stali do Unii w 2022 r. stanowił 52 % łącznego przywozu). Dane z Rosji, dawniej drugiego co do wielkości państwa wywozu stali do Unii, nie zostały uwzględnione, ponieważ Rosji zakazano obecnie wywozu stali do niektórych jurysdykcji, w tym na rynek unijny, w wyniku sankcji nałożonych z powodu niczym niesprokowanej i nieuzasadnionej agresji wojskowej Rosji wobec Ukrainy.

⁽⁴⁷⁾ W przypadku większości tych miejsc pochodzenia udział rynku unijnego w całkowitym wywozie był dwucyfrowy i sięgał nawet 27 %.

⁽⁴⁸⁾ Przywóz do Unii spadł o -9 % w 2022 r. w porównaniu ze szczytowym poziomem osiągniętym w 2018 r., co oznacza spadek o -3,2 mln ton.

- (88) Podobnie Komisja stwierdziła, że ogólnie rzecz biorąc, państwa wywozu nie były w stanie znaleźć innych rynków zbytu, aby zrekompensować wolumeny obrotu utracone na rynku amerykańskim i unijnym od 2018 r. W rzeczywistości ich całkowity wywóz na inne rynki był ogólnie niższy niż w 2018 r.
- (89) W świetle powyższego Komisja stwierdziła, że przywóz do Unii zwiększyłby się, gdyby środek ochronny został zniesiony do dnia 30 czerwca 2023 r. Zmiany w przywozie, wykorzystanych kontyngentach taryfowych i udziale przywozu w rynku w ostatnim okresie badanym potwierdziły bowiem atrakcyjność rynku unijnego i gotowość największych eksporterów stali do uzyskania lepszego dostępu do rynku unijnego, zwłaszcza w odniesieniu do niektórych kategorii produktów.

4.4. Wniosek

- (90) Na podstawie starannej analizy uwag i kontrargumentów otrzymanych od zainteresowanych stron, które wnosiły o zniesienie środka ochronnego do dnia 30 czerwca 2023 r. (sekcja 4.1), a także odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu (sekcja 4.2), jak również wniosków wyciągniętych z oceny perspektywicznej (sekcja 4.3), Komisja stwierdziła, że na podstawie obecnych okoliczności i dostępnych informacji zniesienie środka do dnia 30 czerwca 2023 r. nie jest uzasadnione. Gdyby środek został zniesiony na tym etapie, prawdopodobny wzrost wielkości przywozu mógłby pogorszyć sytuację przemysłu Unii. W następstwie tego wniosku, a także z uwagi na fakt, że środek ma obowiązywać do dnia 30 czerwca 2024 r., Komisja oceniła następnie, jak przewidziano w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, wykaz krajów rozwijających się, które powinny zostać objęte środkiem oraz które powinny zostać z niego wyłączone, na podstawie zaktualizowanych danych dotyczących przywozu (sekcja 5). Oceeniła również, czy obecny poziom liberalizacji wynoszący 4 % jest nadal odpowiedni (sekcja 6).

5. AKTUALIZACJI WYKAZU KRAJÓW ROZWIJAJĄCYCH SIĘ OBJĘTYCH ZAKRESEM STOSOWANIA ŚRODKA

- (91) Z zakresu stosowania środka ostatecznego wyłączono każdy będący członkiem WTO kraj rozwijający się, którego udział w przywozie do UE wynosi mniej niż 3 % łącznego przywozu w poszczególnych kategoriach produktu. Ponadto, jeżeli w danej kategorii zbiorowy udział przywozu z krajów rozwijających się (których indywidualny udział wynosi poniżej 3 %) przekracza 9 %, wówczas wszystkie kraje rozwijające się będą objęte tym środkiem w tej kategorii produktu⁽⁴⁹⁾. Komisja zobowiązała się monitorować rozwój przywozu po wprowadzeniu środka i regularnie przeprowadzać przegląd wykazu państw wyłączonych.
- (92) Ostatnia aktualizacja miała miejsce w ramach ostatniego dochodzenia na potrzeby przeglądu funkcjonowania z czerwca 2022 r. i opierała się na danych dotyczących przywozu z 2021 r. W celu dostosowania wykazu krajów rozwijających się objętych zakresem stosowania środka i krajów rozwijających się wyłączonych z zakresu stosowania środka Komisja zaktualizowała obliczenia na podstawie najnowszych dostępnych skonsolidowanych danych dotyczących przywozu, tj. statystyk dotyczących przywozu za rok 2022⁽⁵⁰⁾.
- (93) W wyniku tej aktualizacji wprowadzono następujące zmiany (zaktualizowana tabela jest dostępna w załączniku do niniejszego rozporządzenia).
- Wszystkie kraje rozwijające się są uwzględnione w przypadku kategorii 4B, 5, 25B i 28, ponieważ w 2022 r. wszystkie udziały w przywozie wynoszące mniej niż 3 % łącznie stanowiły więcej niż 9 %⁽⁵¹⁾;
 - Brazylia jest uwzględniona w przypadku kategorii 1 i 2 i wyłączona w przypadku kategorii 6;
 - Chiny są uwzględnione w przypadku kategorii 7 i 25A;
 - Egipt jest uwzględniony w przypadku kategorii 13 i 16;
 - Indie są uwzględnione w przypadku kategorii 3B, 12, 16 i 17;
 - Indonezja jest uwzględniona w przypadku kategorii 16;
 - Malezja jest uwzględniona w przypadku kategorii 9 i 16;

⁽⁴⁹⁾ Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2015/478 oraz art. 9 ust. 1 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych.

⁽⁵⁰⁾ Źródło: Eurostat.

⁽⁵¹⁾ Do czasu tego dochodzenia przeglądowego wszystkie kraje rozwijające się będące członkami WTO podlegały środkowi w kategorii 24, ponieważ poziom 9 % został przekroczony. Ponieważ próg ten nie jest już osiągnięty w 2022 r., środkiem będą objęte jedynie te kraje rozwijające się będące członkami WTO, które przekroczyły próg 3 %.

- Mołdawia jest wyłączona w przypadku kategorii 12;
 - Macedonia Północna jest uwzględniona w przypadku kategorii 26;
 - Oman jest uwzględniony w przypadku kategorii 13;
 - Republika Południowej Afryki jest uwzględniona w przypadku kategorii 4A;
 - Turcja jest uwzględniona w przypadku kategorii 3A i 25A;
 - Zjednoczone Emiraty Arabskie są wyłączona w przypadku kategorii 16;
 - Wietnam jest uwzględniony w przypadku kategorii 26 i wyłączony w przypadku kategorii 3A.
- (94) W odniesieniu do tego dostosowania niektóre zainteresowane strony twierdziły, że Komisja, aktualizując swój wykaz krajów rozwijających się, nie powinna automatycznie uwzględniać tych krajów rozwijających się, które są obecnie wyłączone z zakresu stosowania środka i których przywóz zrekompensowałby wielkości przywożone z Rosji i Białorusi przed wprowadzeniem zakazu przywozu. Strony te argumentowały, że zastosowana przez Komisję metoda obliczania udziału przywozu na podstawie progów określonych w podstawowym rozporządzeniu UE w sprawie środków ochronnych nie byłaby odpowiednia w świetle wyjątkowej sytuacji politycznej wynikającej z niczym niesprowokowanej i nieuzasadnionej agresji wojskowej Rosji wobec Ukrainy. Innymi słowy, strony te zwróciły się do Komisji o zmianę mianownika stosowanego do obliczania udziału krajów rozwijających się w przywozie poprzez usunięcie niektórych miejsc pochodzenia w przypadku niektórych kategorii produktów.
- (95) Komisja zauważyła, że zasady dotyczące wyłączeń krajów rozwijających się określono w art. 9 ust. 1 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych i art. 18 podstawowego rozporządzenia UE w sprawie środków ochronnych. W związku z tym, zgodnie z wykładnią tych przepisów przez Komisję, nie ma miejsca na wyłączenie części przywozu z obliczeń.
- (96) W rzeczywistości i niezależnie od konkretnych domniemyanych powodów Komisja była zdania, że gdyby organ prowadzący dochodzenie mógł dokonywać wyboru i decydować o tym, który przywóz uwzględnia w odpowiednich obliczeniach progów zgodnie z tymi przepisami, nieuchronnie groziłoby to potencjalnie dyskryminacyjnym traktowaniem zainteresowanych stron.
- (97) W związku z tym Komisja nie mogła zaakceptować przedstawionej przez niektóre zainteresowane strony wykładni odpowiednich przepisów dotyczących obliczania progów do celów wyłączeń krajów rozwijających się.

6. POZIOM LIBERALIZACJI

- (98) Obecne tempo liberalizacji środka ochronnego ustalono na poziomie 4 % rocznie ⁽⁵²⁾. W toku tego dochodzenia Komisja oceniła, czy ten poziom liberalizacji jest nadal odpowiedni.
- (99) Niektóre zainteresowane strony wnosiły o podniesienie poziomu liberalizacji np. do 5 %. Z drugiej strony inne zainteresowane strony odrzuciły wnioski o dalsze podniesienie poziomu liberalizacji jako nieuzasadnione.
- (100) Biorąc pod uwagę ostatnie negatywne tendencje na unijnym rynku stali, niepewność związaną z prognozami gospodarczymi na najbliższą przyszłość, w szczególności dla Unii, oraz fakt, że kontyngenty taryfowe były ogólnie dostępne przez cały okres w przypadku wszystkich kategorii produktów, Komisja uznała, że podniesienie poziomu liberalizacji ponad obecny poziom nie jest uzasadnione.
- (101) W związku z tym kontyngenty taryfowe będą nadal rosły o 4 % od dnia 1 lipca 2023 r. w przypadku wszystkich kategorii produktów. Konkretnie wielkości na okres od dnia 1 lipca 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. (w ujęciu kwartalnym) określono w załączniku II do trzeciego rozporządzenia w sprawie przeglądu.
- (102) Ponadto obecny przegląd zmieniający środek ochronny jest również zgodny z zobowiązaniami wynikającymi z umów dwustronnych podpisanych z niektórymi państwami trzecimi.

⁽⁵²⁾ Zob. motyw 42 trzeciego rozporządzenia w sprawie przeglądu funkcjonowania.

- (103) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Środków Ochronnych ustanowionego na podstawie odpowiednio art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/478 i art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/755,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2019/159 wprowadza się następujące zmiany:

załącznik III.2 w załączniku III zastępuje się załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;

części tabeli dotyczące numeru produktu 9 w częściach IV.1 i IV.2 załącznika IV zastępuje się tabelami w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK III.2

Wykaz kategorii produktu pochodzących z krajów rozwijających się, do których stosuje się środki ostateczne

Kraj/grupa produktu	1	2	3A	3B	4A	4B	5	6	7	8	9	10	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	24	25A	25B	26	27	28
Argentyna						X	X																	X		X			X
Brazylia	X	X				X	X																	X		X			X
Chiny		X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X		X	X			X	X		X	X	X	X	X	X	X	X
Egipt	X					X	X							X			X									X			X
Indie	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X				X		X	X		X	X	X
Indonezja						X	X		X	X	X						X									X			X
Kazachstan						X	X													X						X			X
Malezja						X	X				X						X									X			X
Meksyk						X	X																	X		X			X
Mołdawia						X	X							X			X									X			X
Macedonia Północna						X	X		X				X									X	X			X	X		X
Oman						X	X							X												X			X
Republika Południowej Afryki					X	X	X			X	X	X														X			X
Turcja	X	X	X		X	X	X	X		X	X		X	X			X	X		X	X	X			X	X	X	X	X
Ukraina	X	X				X	X		X					X			X					X	X	X	X		X		X
Zjednoczone Emiraty Arabskie						X	X											X	X		X			X		X			X
Wietnam	X			X	X	X	X				X															X	X		X
Wszystkie pozostałe kraje rozwijające się						X	X																			X			X

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IV

IV.1 – Wielkość kontyngentów taryfowych

Numer produktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Rok 6				Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
				Od 1.7.2023 r. do 30.9.2023 r.	Od 1.10.2023 r. do 31.12.2023 r.	Od 1.1.2024 r. do 31.3.2024 r.	Od 1.4.2024 r. do 30.6.2024 r.		
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)					
9	Walcowane na zimno arkusze i taśmy ze stali nierdzewnej	7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20, 7220 90 80	Republika Korei	49 549,16	49 549,16	49 010,58	49 010,58	25 %	09.8846
		Tajwan	45 948,59	45 948,59	45 449,15	45 449,15	25 %	09.8847	
		Indie	30 710,50	30 710,50	30 376,69	30 376,69	25 %	09.8848	
		Republika Południowej Afryki	26 723,10	26 723,10	26 432,63	26 432,63	25 %	09.8853	
		Stany Zjednoczone	24 986,11	24 986,11	24 714,52	24 714,52	25 %	09.8849	
		Turcja	20 791,56	20 791,56	20 565,57	20 565,57	25 %	09.8850	
		Malezja	13 172,38	13 172,38	13 029,20	13 029,20	25 %	09.8851	
		Pozostałe państwa	52 837,87	52 837,87	52 263,55	52 263,55	25 %	(¹)	

(¹) Od 1.7. do 31.3.: 09.8621

Od 1.4 do 30.6: 09.8622

Od 1.4 do 30.6: dla Republiki Korei*, Tajwanu*, Indii*, Republiki Południowej Afryki*, Stanów Zjednoczonych Ameryki*, Turcji* i Malezji*: 09.8578 *W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.

IV.2 – Wielkość globalnych i rezydualnych kontyngentów taryfowych w podziale na kwartał

Numer produktu	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Rok 3			
		Od 1.7.2023 r. do 30.9.2023 r.	Od 1.10.2023 r. do 31.12.2023 r.	Od 1.1.2024 r. do 31.3.2024 r.	Od 1.4.2024 r. do 30.6.2024 r.
		Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)
9	Pozostałe państwa	52 837,87	52 837,87	52 263,55	52 263,55"